

Galaten 3:13

“Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, een vloek geworden zijnde voor ons; want er is geschreven: ‘Vervloekt is een ieder die aan het hout hangt’ “

De vervloeking

1 van ons 2 op Hem 3 voor wie

Gemeente,

Wonderlijk is het, dat Jezus gekruisigd is.

Tenminste twee keer eerder was Jezus de dood nabij. Dat was al als kind, als baby. Toen Herodes alle kindjes van twee jaar en jonger in Bethlehem liet vermoorden met het zwaard. Daar zou Jezus ook bij geweest zijn, ware het niet dat God door een engel Jozef, Maria en het Kind naar Egypte liet ontsnappen.

Later leek Jezus' einde ook een kwestie van minuten. In Nazareth, waar Hij opgegroeid was. Waar Zijn woorden zo slecht gevallen waren dat ze Hem meenamen naar de berg buiten het dorp. Meenamen tot vlak voor het ravijn om Hem eraf te gooien. En dat zouden ze zeker gedaan hebben, ware het niet dat Jezus Zich omkeerde, hen machteloos maakte, en wegliep.

Want Jezus moest de kruisdood sterven. Maar dat kon en mocht het Sanhedrin niet. Die hadden de bevoegdheid daar niet voor. Ze mochten iemand laten stenigen, maar niet kruisigen. Maar tijdens de Paasdagen niet, dat zou oproer geven. Maar dan komt Judas, de avond van het Pascha naar hen toe. Ik wil Hem verraden zodat jullie Hem in het geheim gevangen kunnen nemen. Die kans kunnen ze niet laten gaan. Dan toch maar op de Paasdagen. Alleen, dan mogen zij geen doodstraf voltrekken. Dan moet de Romeinse overheid het doen. Dan moet de aanklacht aangepast worden tot een staatsgevaarlijke. En het proces versneld worden. En Pilatus, de romeinse overheid, die laat veroordeelden kruisigen. Dus doordat Judas komt en het tegen hun opzet in toch op Pascha gebeurt, wordt Jezus gekruisigd. Toch!

Daar heeft God Zijn leven voor bewaard. Daartoe heeft God de dingen wonderlijk geleid die laatste dagen. Met dat doel: Jezus zal gekruisigd worden. Waarom? Waarom heeft God daartoe Zijn leven en die gebeurtenissen zo geleid? Omdat geschreven stond in het Oude Testament dat wie aan een hout hangt vervloekt is. En dat moest blijkbaar gebeuren: dat Jezus onder de vloek zou sterven. En dat gold alleen voor wie aan een hout hangt. In het Oude Testament had dat

betrekking op mensen die ter dood veroordeeld waren en bijv. gestenigd waren en van wie het dode lichaam dan nog aan een hout, een paal werd opgehangen. Als afschrikwekkend voorbeeld voor de bevolking van die plaats. Bij Jezus is die paal het kruis waaraan Hij gehangen wordt om te sterven en nog even blijft hangen als Hij gestorven is. Als afschrikwekkend voorbeeld? Ook dat, zo bedoelde de Romeinse overheid het. Maar ook als geloof wekkend toonbeeld. De vloek is gedragen. Door Hem, Gods Eigen Zoon. Want waar de vloek ingeslagen is, daar komt hij nooit meer. Daar is veiligheid. Opdat het geloof mag zeggen: daardoor ben ik verzekerd dat Hij de vervloeking op Zich genomen heeft, opdat Hij ons met Zijn zegening vervullen zou. (Avondmaalsformulier) Je staat met z'n tweeën voor de meester. En die vraagt: er is een ruit ingegooid. Ik geef een week strafcorvee. Wie van jullie twee heeft dat gedaan? En die ander zegt: ik. Nou, dan mag jij naar huis. Zo ziet het geloof zich staan voor Gods rechterstoel. Met Jezus. En God vraagt: wie heeft er schuld? Die wordt vervloekt. En Jezus zegt: Ik. Dan bent u vrij!

1 van ons

Waar hebben we het dan precies over? Als dat zwaargeladen woord: vloek/vervloeking valt? Daar zitten twee kanten aan. De ene kant is dat je buitengesloten wordt. In de ban gedaan. Door God. God is toornig en keert Zich van je af. Dát is al straf. Denk dat je vader boos is. Niet dat Hij je slaat of straf geeft, maar Hij is boos. Hij zegt niets, luistert niet naar je, hij doet eigenlijk alsof je niet bestaat. Dát is al straf. Als God toornig is. Hij keert Zich van je af. Hij zegt niets. Hij luistert niet naar je. Hij geeft geen antwoord. Hij toornt.

En de andere kant is: Hij keert Zich tegen je. Dus Zijn goedheid trekt Zich terug, maar Zijn heiligheid keert Zich tegen je. Straffend. Als een macht die verderft. Stukmaakt, aantast. Je lichaam. Pijn, kwelling. Je geest. Verzwakkend, uitputtend. Je ziel: angstig makend, beklemmend. En dat uit toorn!

Tegelijk kan de sterkte ervan verschillen. Die vloek kan getemperd zijn. En kan in kracht toenemen. De toorn en de straf kan licht zijn, maar ook zwaarder worden. Is verstelbaar op een schaal van 0 tot 100. Als het is op stand 1 dan merk je er soms helemaal niks van. Dat God Zijn goedheid van je afkeert en dat Hij je lichaam, geest en ziel aantast is zo licht dat je niet merkt. Maar als de stand op 100 staat: dan is dat de hel. De verdoemenis. Dan voelt een mens het: God toornt op mij en Hij verderft mij naar lichaam, geest en ziel. Pijn, uitputting en angst voor eeuwig.

Dat is: de vloek. En nu is het waar, Bijbels waar, dat God de mensheid, dus u, jou en mij aan de vloek heeft overgegeven. Onder de

vloek is en valt. Je zou de vloek dan met een heer kunnen vergelijken en de mens met een slaaf. En God heeft de mens overgegeven aan de heer van de vloek: die mag doen wat hij wil met je. Als een macht die over je gesteld is. Waaraan je prijsgegeven bent.

Dat is schrikken!! Of niet, of nog nooit? Waarom heeft God dat dan gedaan? Vanwege de wet. Beter gezegd: vanwege onze zonde tegen de wet. De wet heeft als regel: wie niet doet alles wat in mij geschreven staat, die is vervloekt. God is zo heilig, de wet is zo heilig, dat één zonde mij onder de vloek brengt. Dat is schrikken! Eens in je leven moet voor het eerst er iets van doordringen tot je. Ik ben onder de vloek. O, het is waar, ik merk er niet veel van. God geeft nog heel veel goeds, maar: ik ben onder de vloek. En als dat straks voluit wordt: vreselijk. Straks, voor Gods rechterstoel, zal God vragen: wie heeft Mijn wet overtreden, wie heeft er schuld. En ik zal moeten zeggen: ik. Dan hangt de vloek boven mijn hoofd. En eens in je leven schrik je er voor het eerst van. Dringen deze dingen tot je door. Wordt je wakker. Of: slaapt u, slaap jij nog.....? Onder de vloek die boven je hangt en die ieder moment vallen kan..... Onder de vloek der wet die elk moment op stand 100 gezet kan worden.

2 op Hem

Maar nu: Jezus Christus is een vervloeking geworden. De geloofsbelijdenis van Galaten 3:13. Een vloek geworden zijnde voor ons. Hangend aan het kruis is Hij een vloek geworden. Hij! Terwijl Hij de wet juist helemaal gehouden heeft. Van Hem geldt juist: Hij heeft gedaan, altijd en tot elke prijs wat in het boek der wet geschreven stond. Dus: Hij had het in elk geval niet verdiend. Hij hoefde niet aan de vloek uitgeleverd te worden. Hij ging vrijuit, was onschuldig.

En toch is Hij het geworden. Omdat....omdat Hij het Zelf wilde. Omdat Hij er Zichzelf voor aanbood en beschikbaar stelde. Vader, lever Mij maar uit. Laat de vloek met Mij gaan handelen alsof ik slaaf ben van de vloek. Alsof de vloek het over Mij voor het zeggen heeft. Ik voor hen daar zij anders de eeuwige dood moeten sterven. Je kunt veel voor een ander over hebben, maar dit..... Hij wel!

En zo, en daarom is Hij een vloek geworden. Geworden, daar hoor je iets in van een proces. Als je dokter geworden bent, dan is dat een proces geweest, van jaren. Een vervloeking geworden. Niet in één keer, maar heel Zijn leven door steeds meer en steeds verder. Dat maakt het nog zo wonderlijker, dat Hij Zich niet teruggetrokken heeft. Als je heel langzaam je teen, je voet in water doet dat veel te warm is, dan hou je dat misschien even vol met je teen, maar als je dan verder je voet erin doet, dan wordt de neiging steeds sterker om je terug te trekken. 33 jaar lang, zonk Jezus steeds dieper in de vloek. Werd de drang van Zijn vlees en

bloed steeds sterker om Zich terug te trekken, maar Hij bleef neerdalen. Tot op de bodem. Nedergedaald ter hel.

Je zou de vloek van Jezus als drie treden kunnen zien in een diepe schacht. De eerste trede is: Hij draagt de vloek. Van Gods goedheid verbannen, en door Zijn toorn gestraft. En dat voor dit Kind, die Kind van de Vader, dat zó aan de Vader hing, dat zó voelde wat Vader deed. Wiens ziel en vezels trilden bij de minste terugtrekking van Zijn Vader. Dan de tweede trede: onder de hemel wordt ahw een immense trechter gezet om alle vloek op te vangen, door te laten stromen. Alle vloek tegen alle zonden van alle mensen. Als je weet wat de vloek van 1 zonde van 1 mens is: de hel. Dan de vloek van miljarden zonden van miljarden mensen. Dat is zo zwaar, zo zwaar. En dan die vloek voor dit Kind op de volste stand. Helemaal tot op de bodem toe als de vloek ongetemperd neerdaalt in Zijn ziel. Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten.

En dan zegt het geloof: Hij is voor ons vervloeking geworden. Toen wij voor Gods rechterstoel stonden en God vroeg: Wie heeft er schuld? En ik moest zeggen: ik, dat ben ik. Toen zei Hij: Ik. Hij voor mij. Hij zei het in mijn plaats. Hij in mijn plaats. En ik dus niet, en ik dus vrij, en ik dus verlost. Christus heeft ons verlost van de vloek der wet, Zelf een vloek geworden zijnde voor ons.

J.C. Ryle zegt: Hoe groot moet de liefde van de Heere Jezus zijn dat Hij zulk een lijden gewillig wilde dragen. En hoe groot moet de zondigheid van de zonde zijn dat zulk een lijden nodig was om te verlossen. Gemeente, als dit het fundament des geloofs is, en dat is het, dan stempelt dat de beleving des geloofs. Dan stempelt dat het leven des geloofs dat het de zonde ernstig neemt. Ga eens aan de voet van het kruis zitten, en overdenk het eens. Hoe groot moet de zondigheid van de zonde, van mijn zonde wel niet zijn. Ik kan dat nooit te zwaar nemen en te zwaar aan tillen. Als dit lijden, de vervloeking ervoor nodig was, tot verlossing ervan. Zonde is geen kleinigheid, geen missertje, geen schoonheidsfoutje. Zonde is een gruwelijk, vreselijk iets. Zo God ontierend. Ik weet nog niet half hoe. Kon ik het maar dieper invoelen en dieper aanvoelen. Zondebesef scheurt mijn hart open met diepe voren.

En dat stempelt het leven des geloofs met het besef: wat moet het vreselijk, vreselijk zijn als iemand dit ooit zelf moet ondergaan. Als ik ooit zelf dit moet ondergaan. Omdat Hij geen Borg heeft die zegt: Ik. En zelf moet dragen. De vloek als heer zich ten volle gelden laat. O, mensen, bekeer u toch. En als je iemand hoort vloeken, dit zichzelf hoort toewensen, dan siddert je hart en je ziel.

Als dit het fundament van het geloof is, en dat is het, dan stempelt dat het leven des geloofs dat het beseft: dit had Hij voor mij over. Dit

deed Hij voor mij. Jezus' liefde is geen vanzelfsprekendheid, niet iets wat er natuurlijk is en wat je natuurlijk gelooft. Om mij te verlossen om naar mij toe te komen, om mij te roepen, te trekken, tot Zich te brengen moest Hij hierdoorheen komen en dat wilde Hij ook. Hij heeft Zichzelf voor mij gegeven. Kon ik Hem maar liefhebben zoals Hij mij heeft liefgehad. En het zicht op Zijn liefde is altijd nog onder de maat. Peilt de diepte ervan nooit ten volle. Mijn wederliefde kan niet in de schaduw staan van de Zijne.

En dat stempelt het leven des geloofs met het besef: o, dat is het wat ik anderen gun. Dit is zo rijk zo heerlijk, kende een ander dat ook maar. Wat is de christelijke godsdienst een heerlijke godsdienst. Het kennen van Jezus een zalig kennen, dat zou jou gelukkig maken, dat zou ik jou ook gunnen.

Gemeente, u ziet en voelt hoop ik, hoe ver dit ervandaan is dat je ooit zou zeggen: dit weet ik nou wel. 'k Heb het wel eens mensen horen zeggen in andere gemeenten: dit weten we toch al, kan het niet eens over iets anders gaan in de preken? Wat kent zo iemand ervan? Hoever is dan je hart er niet vandaan? Dit weet ik nou wel. Och weten, weten, je hebt er soms aanvechting genoeg over of je dit nou ook persoonlijk weten mag. En als er een weten is...dan is weten nog geen beleven. En in het beleven hiervan is nooit de bodem bereikt. Het beleven van deze liefde, van dit gewicht van je zonde. Dat is dagelijkse geloofsoefening. Dagelijks verkeren aan de voet van het kruis. Zonde en liefde ogen leren beseffen opdat.....opdat het verlangen naar God toenemen zal, het berouw over de zonde, en de haat en strijd ertegen, de bewogenheid met mensen om me heen.

3 voor wie?

Kent u dat? Ja? Of nee? Dan hoop ik dat u, jij met een vraag zit. Dat hoop ik echt. Namelijk deze: Christus is een vloek geworden voor ons. Wie zijn dat en hoe gaat dat? Hoe weet je dat je en of je ook bij diegenen hoort over wie Paulus hier schrijft en belijdt dat Christus 'ons' verlost heeft. Stel je voor dat je dat niet interesseert, of je nog onder de vloek de wet bent of niet en hoe je er dan onderuit komt.....

Het is wel duidelijk dat het in Galaten 3 gaat over een tegenstelling. De tegenstelling: uit het geloof of uit de werken. En dat heeft te maken met de wet. Omdat wij door God geschapen zijn vallen wij onder de wet. We hebben Gods wet te houden. En die wet zegt: doet dat en gij zult leven. Doe dat en je zult leven hebben, leven in de zin van vrede met God en eeuwig leven.

Wat dat betekent? De tien geboden, dat is de wet. Elke zondagmorgen horen we die. Nou, dan moeten we de wet opvatten zoals die bedoeld is. Ten eerste dat de wet, dat God in de wet, het innerlijk

vraagt. Een hart dat vol is van liefde en verlangen. Vol van gerichtheid op Zijn eer en Naam. Hoe doe je het? Hoe bid je, hoe help je iemand, waarom zing je, waarom geef je? Ten tweede vraagt God in de wet het volmaakte. Honderd procent. Helemaal vol en helemaal zuiver. De wet is geen repetitie, maar een wet. Bij een repetitie is het mooi als je een 8 haalt, of desnoods een 5,6, of 5,45. Voldoende. Maar de wet eist niet een voldoende, maar he volmaakte. Ten derde vraagt God in de wet dat volmaakte altijd. Bij elke gedachte, elke bedoeling, elke minuut, constant. En wie de wet houdt die zal leven.

Maar.....wij zijn de antenne daarvoor kwijt. We vervormen de wet en wat God daarin vraagt. En dan gaan we alleen op het uiterlijke letten. Dat vraagt de wet ook wel, volmaakt zelfs, tot in de puntjes, maar vanuit het innerlijk. Maar wij zijn geneigd met dat uiterlijke genoeg te nemen. En wij zijn geneigd de wet niet als wet, maar toch als repetitie te zien. Als het maar een beetje ermee door kan, voldoende is, ruim of krap, dan is he toch goed genoeg, dan ben ik toch goed genoeg. En we gaan denken: ja hoor, ik kom een eind, in elk geval verder dan die of die. Want wat die uithaalt en doet, dat heb ik niet gedaan, daar sta ik toch beter voor. Of: je bent toch wat minder zeker en je twijfelt: ja, het houdt erom, misschien wel, misschien niet. Zou God me goed genoeg vinden? Zou God me aan willen nemen? Soms denk ik: ja, als ik een goeie dag heb gehad. Maar dan denk ik weer, o nee, zoals het vandaag ging. En je weet ook maar nooit wat je nog gaat doen in de toekomst en hoe God precies afweegt, dus ik weet het niet, ik kom er niet uit.

Totdat, totdat..... Gods Geest mij laat zien: de wet is geestelijk: het gaat ook om het innerlijk, bedoeling en motieven, en om het volmaakte, en dat altijd. En daar brokkelt mijn ladder af. De ene sport na de andere krakt door. Uit de werken der wet gaat het niet, en loopt het verkeerd af: vervloekt is ieder die niet blijft in al hetgeen geschreven is in het boek der wet om dat te doen. Och, ik geef het niet zo gauw op, ik ga beter mijn best doen, ik ga ijveriger God dienen. Maar weer breken de sporten af: wat is nou je bedoeling je motief? Wil je puur God eren en is het uit zuiver liefde? Of, of....uit zelfbehoud. Totdat ik sterf aan de wet: verloren, verloren, het lukt nooit, het was al mislukt toen ik geboren werd. In zonden en in ongerechtigheden. Onder de vloek. En ik wurm mezelf daar niet onder uit, nooit, nooit. Ik moet Jezus hebben.

Maar.....maar dat hoeft ook niet. Want daar heeft een kruis op Golgotha gestaan. En Eén heeft daar de vloek gedragen. Jezus. Hij wil ruilen met zondaren. Hij droeg de vervloeking. En het Evangelie zegt: laat Hem het doen. Laat Mij het doen. De wet vervullen en de vloek dragen: Laat Mij het doen. En het geloof zegt: Heere Jezus, U moet ik hebben. En: U mag ik hebben. Het is één van beiden: of u laat het Jezus niet doen, en

u moet het zelf eens doen. Je blijft onder de vloek der wet. De vloek die je eens als een heer zich over je zal laten gelden, helemaal, ten volle. Toornend en straffend.

Laat het Mij doen. Wij bidden u van Christuswege laat u met God verzoenen. Heere Jezus, U mag ik hebben, U moet ik hebben. Dat is geloof. Geloof in het Evangelie. De wet zegt: houdt mij en heb vrede. Het Evangelie zegt: je ontvangt vrede en gij zult de wet gaan houden. De wet zegt doen at en leef. Het Evangelie zegt: ik geef leven en je zult de wet gaan doen. Maar dan ga je hem van harte doen, uit liefde doen, verlangen te doen.

Zo eigent de Geest je Jezus toe. Voor mij vervloekt. Mijn Middelaar, mijn Borg. Mijn Zaligmaker. Zo weet u dat. Of u weet het niet. Zo weet u dat. En zo komt u dat te weten door het te beoefenen, door je over te geven aan Hem. Door te leren: U mag ik hebben, U moet ik hebben. Al gelovend, al geloof beoefenend, sterkt het geloof zich, wint het aan zekerheid en draagt het vrucht.

Christus heeft verlost van de vloek der wet. Dat woord betekent letterlijk: gekocht. Losgekocht. Door het geloof, dus: door Christus, ben ik niet ontsnapt aan de vloek der wet. Als een slaaf die ontsnapt is. Maar o, als de heer mij weer vindt, als de wet mij weer terugvindt, dan is het over. Maar ik ben niet ontsnapt. Ik ben ook niet bevrijd van de vloek der wet. Als een slaaf die door anderen bevrijd is uit gevangenschap. Maar ook dan geldt: als ik gevonden word, moet ik weer terug. Ik moet bang blijven voor de vloek der wet, want als die mij vindt en grijpt.... Maar ik hoef niet bang te zijn. Ik ben verlost, losgekocht. Dat is rechtsgeldig. Als je iets gekocht hebt hoef je niet bang te zijn de vorige eigenaar tegen te komen. Niks aan de hand. Je hebt het gekocht, dus die vorige eigenaar kan en mag geen enkele aanspraak maken om het af te pakken. Ik hoef niet bang te zijn voor de vloek der wet. Laat hem maar komen en mij ontmoeten. Niks aan de hand: ik ben losgekocht. Rechtsgeldig verlost.

En in plaats van slaaf van de vloek ben ik kind van God geworden. Door Jezus kind van de Vader. En daarom heb ik de heilige Geest ontvangen en zo heb ik die ontvangen. En heb ik vrede met God en heb ik uitzicht op het eeuwige leven waar ik in deel. En dien ik God uit dankbaarheid. Ook dat is nog niet altijd even sterk. Op een schaal van 0 tot 100 beleef ik vaak maar van tussen de 0 en de 10. Maar ook dat wordt eens ten volle. Zoals Jezus ten volle de vloek ervoer aan het kruis, zal ik ten volle de zegen ervaren in de hemel. Ik de hemel, Hij het kruis.

Amen